

b0

Materiály pro studenty

Obsah:

- 1x Ústní jednání v civilním řízení
krok za krokem
- 1x Hlavní líčení v trestním řízení
krok za krokem
- 1x Poučení pro osoby vstupující
do soudní síně
- 4x Pokyny k rolím: právní zástupce /
obhájce, státní zástupce, soudce,
znalec
- 1x Vzor časového harmonogramu
- 1x Vzor žaloby
- 1x Vzor obžaloby
- 1x Vzor rozsudku odsuzujícího
- 1x Vzor rozsudku zprošťujícího

Ústní jednání v civilním řízení krok za krokem

1. Zahájení jednání
2. Přednesení žaloby
3. Dokazování
  - Výslech účastníků řízení
  - Výslech svědků
  - Provedení důkazu listinami
  - Znalecký posudek a výslech znalce
  - Skončení dokazování
4. Závěrečné návrhy
5. Rozhodnutí

1. Zahájení jednání

Na dveřích do jednací síně je vyvěšeno poučení pro účastníky řízení, rovněž zde bývá program jednání soudu. Po vstupu do síně soudce nejprve zjišťuje totožnost účastníků řízení: **„K jednání se dostavili: žalobce ....., občanský průkaz č. ...., zástupce žalobce ....., osvědčení ČAK č. ...., plná moc ze dne ....., žalovaný ....., cestovní pas č. ...., zástupce žalovaného ....., občanský průkaz č. ...., plná moc ze dne .....,“**

Soudce nezahajuje jednání žádnou formulí, jako je tomu v trestním řízení. Jednání může začít například takto: **„Zahajuji jednání ve věci žalobce ....., pod spisovou značkou ....., Jednání jsou přítomni .....,“** Vyjmenuje složení soudu, jméno žalobce, právního zástupce, žalovaného, jeho právního zástupce, v případě, že je přítomna i veřejnost, sdělí: **„za přítomnosti veřejnosti“**.

Protože soud má primárně účastníky vést k tomu, aby věc skončili smírem, zpravidla účastníky osloví, zda spolu o věci jednali a zda je skutečně vyloučeno, aby se dohodli. Pokud jsou

účastníci rozhodnutí ve sporu pokračovat, soud to konstatuje: **„Soud se pokusil o smír mezi účastníky,“** a pokračuje se dále přednesem žaloby.

2. Přednesení žaloby

Soud vyzve žalobce, aby přednesl žalobu: **„Prosím pana/-í žalobce/-kyni o přednes žaloby.“** Žalobce může přečíst celou žalobu nebo její hlavní body, nebo může odkázat na písemné vyhotovení.

Poté soud vyzve žalovaného, aby se k žalobě vyjádřil: **„Prosím pana/-í žalovaného/-nou, aby se k žalobě vyjádřil/-a.“** Poté může soudce uvést, jaký je jeho předběžný názor na věc, což ovšem soudci zpravidla nečiní, snad aby bylo řízení zajímavější.

3. Dokazování

Soud nejdříve zjišťuje, jaké skutečnosti jsou mezi účastníky nesporné. Důvod je prostý: aby se dokazování omezilo pouze na tvrzení sporná. Pokud nelze skutečnosti prokázat jinými důkazy, provede soud výslech účastníků řízení.

Výslech účastníků řízení

Pokud je navrhován výslech žalobce, případně žalovaného, má přednost. Jejich výslech soud uvozuje slovy: **„Prosím pana/-í žalobce/-kyni, aby předstoupil/-a.“** Žalobce po výzvě před-

stoupí před soudce do tzv. ohrádky a soudce dále uvede: **„Pana/-í žalobce/-kyně budete slyšen/-a jako účastník řízení.“** Účastníkovi řízení se poskytuje poučení, že má mluvit pravdu a nic nezamlčovat, neposkytuje se mu však poučení o nebezpečí trestního stíhání v případě křivé výpovědi, které se poskytuje pouze svědkům. Soud účastníka vyslechne, přičemž výslech je závislý na obsahu sporu. Po souvisejším vyjádření ze strany účastníka, které může být mnohdy velmi stručné, přistoupí soud ke kladení otázek. Nejdříve otázky klade soudce, poté je vyzván právní zástupce žalobce,¹ a teprve poté je vyzván ke kladení otázek žalovaný nebo jeho právní zástupce.

Výslech žalovaného probíhá obdobně, ve stejném pořadí: nejdříve klade otázky soudce, poté žalobce a nakonec právní zástupce žalovaného.

Výslech svědků

Po provedení výslechu účastníků řízení zpravidla následuje výslech svědků, pokud byli předvoláni. Soud sdělí: **„Prosím pana/-í ..... , aby předstoupil/-a.“**

Svědka po výzvě předstoupí před soudce do tzv. ohrádky a soudce jej poučí: **„Pane/-í ..... , budete slyšen/-a jako svědek. Vaší povinností je mluvit pravdu a nic nezamlčovat, jinak byste se mohl/-a dopustit trestného činu křivé výpovědi. Můžete svou svědeckou výpověď odepřít, pokud byste jí způsobil/-a nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké. Poučení jste porozuměl/-a?“**

Pokud svědek chce vypovídat, soudce přistoupí k jeho výslechu. Nejdříve se jej zeptá, jaký je jeho poměr k účastníkům řízení, a dále se dotáže na svědkovu informovanost o daném řízení: **„Je vám známo, co je předmětem řízení a proč byste měl/-a ve věci vypovídat?“** Svědek může odpovědět, že mu to známo je, anebo není, a to podle situace.² Výslech svědka probíhá obdobně jako výslech účastníka řízení. Nejdříve je svědek vyzván, aby vypovídal souvisle o tom, co je mu známo o věci, následně jsou mu kladeny otázky – nejdříve soudcem, poté žalobcem a nakonec žalovaným.

Po skončení výslechu předseda senátu svědka poučí, že má právo na svědečné: **„Máte právo na svědečné. To zahrnuje**

náhradu mzdy a cestovného. Nárokujete svědečné?“ A svědek uvede: **„Ano, svědečné nárokuji,“** anebo **„Ne, svědečné nepožaduji.“** Pokud svědek svědečné nárokuje, soudce ho vyzve: **„Prosím, přistupte a předložte mi doklady vztahující se ke svědečnému.“³**

Provedení důkazu listinami

Pokud byly provedeny výslechy účastníků řízení a svědků, soud může přistoupit k provádění listinných důkazů. Protože se předpokládá, že každý účastník má právo kdykoliv nahlédnout do spisu a ví, jaké listiny byly do spisu založeny, soud pouze konstatuje jejich provedení: **„Čte se .....“** Číst se může cokoliv, co bylo jako listinný důkaz založeno do spisu, např. **„dopis ze dne ..... , vyjádření školy ze dne ..... , daňové přiznání ze dne ..... , pracovní smlouva ze dne ..... atd.“** Soud může účastníku řízení na jeho žádost listinu předložit k nahlédnutí. Děje se tak slovy: **„Soud předkládá žalobci/žalovanému k nahlédnutí listinu .....“**

Soud po provedení důkazu listinami vyzve účastníky k vyjádření: **„Jsou připomínky k předloženým listinám?“** Může se jednat např. o připomínku, že listina byla vyhotovena dodatečně či že se jedná o podvrh. Účastníci však mohou vznést připomínky i k obsahu listin, např. se vyjádřit, že údaje v listině obsažené se nezakládají na pravdě apod.

Znalecký posudek a výslech znalce

Velmi významným listinným důkazem je znalecký posudek. Znalecký posudek by měl být vyhotoven v případě, pokud soudu jeho znalosti nestačí a k zodpovězení nějaké otázky je třeba znalostí odborných.⁴

O. s. ř. výslovně stanoví, že posudek má být učiněn ústně do protokolu, ale soudci většinou vyžadují také písemné vyhotovení posudku. Soud zajistí přítomnost znalce na jednání, zaprotokoluje jeho osobní údaje a připomene mu jeho znalecký slib, který

1. To uvádíme záměrně, neboť mnohdy žalobce neřekne v rámci výslechu vše a jeho právní zástupce se následnými otázkami snaží jeho výpověď rozšířit o ty skutečnosti, které žalobce nezmínil, ale jeho právní zástupce považuje za výhodné je zmínit.

2. Svědek zpravidla ví, čeho se výslech bude týkat. K soudu je zván předvoláním, ve kterém je uvedeno, koho se spor týká a o jaký spor jde, např. že se jedná o spor o náhradu škody či újmy.

3. Součástí předvolání je potvrzení pro zaměstnavatele, které si může nechat svědek u soudu potvrdit a soud mu nárok na úšlou mzdu přizná. Zároveň má svědek nárok na cestovné. To se dokládá buď kopií technického průkazu, pokud svědek cestu konal vozidlem, anebo jízdenkami, konal-li cestu hromadnou dopravou.

4. Děje se tak zejména ve sporech, které se týkají nemovitých věcí, např. určení hodnoty pozemků, anebo v případech sporů o náhradu škody a újmy.

se mu sice zpravidla nechte, ale pro úplnost ho přesto uvedeme: **„Slibuji, že při své znalecké (např. tlumočnické) činnosti budu přesně dodržovat právní předpisy, že znaleckou (tlumočnickou) činnost budu konat nestranně podle svého nejlepšího vědomí, že budu plně využívat všech svých znalostí a že zachovám mlčenlivost o skutečnostech, o nichž jsem se při výkonu znalecké (tlumočnické) činnosti dozvěděl/-a.“** Znalec svůj posudek přednese (nikoli přečte) před soudem, následně jsou kladeny znalci otázky. Nejdříve má právo klást otázky soudce, poté žalobce a následně žalovaný.

Skončení dokazování

Pokud byly provedeny veškeré důkazy navržené účastníky, soud se zeptá, zda navrhuje další: **„Soud vyzývá účastníky, aby sdělili další návrhy na doplnění dokazování ve věci.“**

Pokud návrhy na doplnění dokazování nejsou, soud konstatuje: **„Návrhy na doplnění dokazování nejsou. Soud prohlašuje dokazování za ukončené,“** a vydá usnesení: **„Prohlášeno usnesení: dokazování se končí.“**

Účastníci však mohou mít další návrhy na doplnění dokazování a v závislosti na průběhu řízení soud může dokazování o tyto návrhy doplnit. Pokud se jedná o listinné důkazy, mohou je účastníci ihned na jednání předložit a soud tento důkaz konstatuje za podmínek uvedených výše. Soud může i přes návrhy na doplnění rozhodnout, že další dokazování provádět nebude: **„Soud vyhláší následující usnesení: návrhy na doplnění dokazování, účastníky označenými a soudem neprovedenými důkazy, se zamítají.“** Soud není povinen provést všechny účastníky navržené důkazy.

Soud následně účastníky poučí: **„Všechny rozhodné skutečnosti musí účastníci uvést a důkazy označit dříve, než soud ve věci vyhlásí rozhodnutí, neboť později uplatněné skutečnosti a důkazy jsou odvolacím důvodem jen za podmínek uvedených v § 205 a o. s. ř.“** Pokud účastník řízení opomene něco důležitého uvést (např. vznést námitku týkající se právě provedených důkazů) nebo navrhnout nějaký důkaz, nemůže k této skutečnosti přihlídnout ani odvolací soud. Jedná se tedy o poslední výzvu k navrženým důkazům a sdělení rozhodných skutečností.

Pokud žádný z účastníků žádné návrhy na doplnění dokazování nemá, ani nepovažuje za důležité cokoli k věci uvést, soud vyhlásí: **„Prohlášeno usnesení: dokazování se končí.“**

4. Závěrečné návrhy

Po skončení dokazování vyzve soudce strany, aby přednesly své závěrečné návrhy. Přednes závěrečných návrhů má stano-

vené pořadí. Jako první přednáší svůj závěrečný návrh žalobce, po něm žalovaný. V civilním řízení žalobce nemá žádné právo posledního slova.

5. Rozhodnutí

Po přednesení závěrečných návrhů soud zpravidla ihned vyhlásí rozhodnutí ve věci. Může však jednání nakrátko přerušit za účelem přípravy rozsudku: **„Jednání se přerušuje za účelem přípravy rozhodnutí ve věci.“**

Po opětovném zahájení jednání soud vyzve účastníky, aby povstali a vyslechli rozsudek: **„Prosím povstaňte a vyslechněte rozsudek jménem republiky.“** Soud vyhlásí rozsudek, který se v případě úspěchu žalobce uvozuje: **„Žalovaný/-á je povinen/-a .....“** V případě neúspěchu se užije následující větná konstrukce: **„Žaloba s návrhem, aby žalovaný/-á ..... , se zamítá.“**

Po vynesení rozsudku soudce osobám pokyne, aby se posadily, což se může dít slovy: **„Posadte se a poslyšte stručné odůvodnění rozsudku.“** Soudce sdělí důvody, které jej vedly k vydání konkrétního rozhodnutí ve věci. Soudce uvede to nejdůležitější, co jej k rozhodnutí vedlo, a odkáže na písemné vyhotovení rozsudku. V písemném vyhotovení se po slovech: **„Jménem republiky...“** uvede označení soudu, jména a příjmení soudců a přísedících, přesné označení účastníků a jejich zástupců, označení projednávané věci, znění výroku, odůvodnění a poučení o tom, zda je přípustný opravný prostředek. Dále se zde uvádí lhůta a místo k podání opravného prostředku, poučení o možnosti výkonu rozhodnutí a den a místo vyhlášení rozsudku. Odůvodnění by mělo obsahovat, čeho a proč se žalobce domáhal, jak se vyjádřil žalovaný (jiný účastník řízení), které skutečnosti má soud za prokázané a které nikoliv, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, proč neprovedl i další důkazy, jaký učinil závěr o skutkovém stavu a jak věc posoudil po právní stránce. Dle zákona není přípustné ze spisu opisovat skutkové přednesy účastníků a provedené důkazy.

Po sdělení odůvodnění soud účastníky poučí, že proti rozsudku je přípustné odvolání. Rovněž účastníky poučí o možnosti výkonu rozhodnutí, což se děje zpravidla slovy: **„Soud účastníky poučuje, že proti rozsudku je možné podat odvolání, a to do 15 dnů od jeho doručení k soudu, který jej vydal. O odvolání rozhoduje nadřízený soud. Rovněž jsou účastníci poučeni v tom smyslu, že pokud nebude dobrovolně splněna povinnost v rozsudku uvedená, může být podán návrh na nařízení výkonu rozhodnutí, tedy exekuce.“**

Poté soud prohlásí jednání za skončené: **„Skončeno a podepsáno v ..... hod.“**

Hlavní líčení v trestním řízení krok za krokem

1. Zahájení hlavního líčení
2. Přednesení obžaloby
  - Uplatnění nároku poškozených
3. Dokazování
  - Výslech obžalovaného
  - Výslech svědků
  - Výslech znalce
  - Provádění dalších důkazů
  - Skončení dokazování
4. Závěrečné návrhy
  - Závěrečné řeči
  - Právo posledního slova
5. Rozhodnutí
  - Porada senátu
  - Vynesení rozsudku
  - Opravný prostředek

1. Zahájení hlavního líčení

Soudce pozve do jednací síně státního zástupce, obžalovaného, případně jeho zákonného zástupce, a obhájce. Zjistí přítomnost svědků, kteří byli předvoláni, aby v této trestní věci vypovídali.

Předseda senátu zahájí hlavní líčení těmito slovy: **„Zahajuji hlavní líčení ve věci obžalované/-ho ..... pod spisovou značkou ..... Jednání jsou přítomni .....“** (Vyjmenuje složení soudu, jméno státního zástupce, obhájce, obžalovaného, v případě, že je přítomna i veřejnost, sdělí i toto: **„za přítomnosti veřejnosti“**.)

2. Přednesení obžaloby

Předseda senátu vyzve státního zástupce k přednesení obžaloby: **„Prosím státního zástupce, aby přednesl obžalobu.“**

Státní zástupce přednese připravenou obžalobu včetně popisu skutku, právní věty a trestněprávní kvalifikace.¹

Uplatnění nároku poškozených

Následně se předseda senátu dotáže poškozených (osob, kterým bylo trestným činem ublíženo na zdraví nebo kterým byla trestným činem způsobena majetková škoda, nemajetková újma nebo na jejichž úkor se někdo bezdůvodně obohatil), zda uplatňují nárok na náhradu škody a v jaké výši. Toto je poslední okamžik, kdy poškození mohou uplatnit nárok na náhradu škody v rámci trestního řízení. Pokud poškozený není přítomen, přečte předseda návrh poškozeného, je-li součástí trestního spisu.

3. Dokazování

Před prováděním dokazování předseda senátu vyzve svědky, aby opustili soudní síň. Nevyslechnutí svědci nesmí být

---

1. Vzor obžaloby najdete v deskách b0.

přítomni výsledku ostatních, aby nedošlo k jejich ovlivnění. Pro účely simulovaného soudu je možné se domluvit, že svědci v soudní místnosti zůstanou, aby z celého jednání viděli co nejvíc. Svě výpovědi ovšem ať neupravují na základě toho, co u soudu uslyší.

Předseda senátu zahájí dokazování: „**Zahajují dokazování.**“

Výslech obžalovaného

Předseda senátu zahájí dokazování a vyzve obžalovaného, aby předstoupil před soud. Obžalovaný je vyslýchán vždy jako první, jeho výpověď slouží nejenom jako důkaz, ale současně je realizováno právo obžalovaného „být slyšen“, tedy vyjadřovat se ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu a k důkazům o nich, jež je nedílnou součástí práva na obhajobu.

Dříve, než se přistoupí k výslechu obžalovaného, musí být soudem poučen: „**Paní obžalovaná/pane obžalovaný slyšel/-a jste, co je Vám obžalobou kladeno za vinu. Nyní máte možnost se k obsahu obžaloby vyjádřit. Stejně tak můžete uvádět další skutečnosti týkající se projednávané věci, vznášet námítky a žádosti. Máte právo zvolit si obhájce, a máte právo, aby byl účasten Vašeho výslechu. S obhájcem se můžete radit i v průběhu hlavního líčení, nemůžete se s ním však radit o tom, jak odpovědět na již položenou otázku. Z hlavního líčení je pořizován zvukový záznam. Můžete podat námítky proti protokolaci. Nemusíte však vypovídat. Rozuměl/-a jste poučení? Budete vypovídat?**“

V případě, že obžalovaný v hlavním líčení využije svého práva na odepření výpovědi, soud přečte jeho výpověď z přípravného řízení, a to i v případě, že ani tehdy nevypovídal (přečte záznam o tom, že nevypovídal).

Je-li trestní řízení vedeno proti více obžalovaným současně, soud dbá na to, aby jeden obžalovaný nebyl přítomen výslechu druhého.

Předseda senátu nejdříve zjišťuje konkrétními otázkami osobní, rodinné, majetkové a výdělkové poměry, zdravotní stav obžalovaného atp. Tyto dotazy se pokládají proto, aby si soud vytvořil představu o životě obžalovaného a mohl vzít v úvahu jeho osobní a jiné poměry při ukládání trestu.

Následně soud nechá obžalovaného vypovídat souvisle bez přerušování ke skutku, který je mu kladen za vinu. Dále předseda senátu klade otázky. Doprovodnými otázkami si soud vyjasňuje představu o důležitých skutečnostech případu.

Pokud již nemá předseda senátu dotazy, musí dát prostor ke kladení otázek dalším osobám, a to tomtoto v pořadí: přísedící (rozhoduje-li soud v senátu), státní zástupce, obhájce a obžalovaný. V průběhu výslechu se může stát, že se předseda senátu bude chtít, s ohledem na nově uvedené informace, svědka dotázat na

další skutečnosti. To samozřejmě může, musí ovšem poté znovu umožnit všem stranám klást další dotazy.

Výslech svědků

Dosud nevyslechnutí svědci nemohou být přítomni v soudní síni výsledku jiných svědků, aby nedošlo k ovlivnění jejich výpovědi. Proto čekají před soudní síní a soudce je zve dovnitř jednotlivě (§ 209). Soud v první řadě ověří svědkovu totožnost podle občanského průkazu nebo jiného dokladu. Poté se svědek postaví do tzv. ohrádky. Před výslechem k věci samé soud zjišťuje poměr svědka ve vztahu k obviněnému, a to například slovy: „**Můžete soudu říci, odkud znáte obžalovaného? Jste spolu v příbuzenském poměru?**“

To je významné pro posouzení, zda jsou zde důvody, pro které je svědek oprávněn odepřít svědeckou výpověď. Současně si tím soud utvoří představu o vztahu mezi obžalovaným a svědkem, a o případné věrohodnosti svědka.

Pokud svědek a obžalovaný nejsou v příbuzenském vztahu, soud poučí svědka například těmito slovy: „**Pane/Paní ..... budete vyslechnut/-a v trestním řízení ve věci obžalovaného ..... jako svědek. Pane svědku, mou povinností je poučit Vás, že máte právo odepřít výpověď, pokud byste byl ve vztahu k obžalovanému příbuzným v pokolení přímém, jeho sourozencem, osvojitelem, osvojencem, manželem, partnerem nebo druhem. Stejně tak jste oprávněn odepřít výpověď, pokud byste svou výpovědí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě Vám blízké. Rozumíte poučení? Je zde některá z těchto okolností? Pokud zde žádná z těchto okolností není, pak vypovídat musíte. Vaše výpověď má pro účel trestního řízení velký význam. Vaší povinností je vypovědět pravdu a nic nezamlčet, jinak byste se mohl dopustit trestného činu křivé výpovědi. Stejně tak nesmíte jiného svou výpovědí křivě obvinít z trestného činu. Pokud byste toto nesplnil, mohl byste se dopustit trestného činu křivé výpovědi, za který hrozí trest odnětí svobody. Rozumíte poučení?**“

Výslech svědka probíhá obdobně jako výslech obžalovaného. Nejdříve je svědek vyzván, aby vypovídal souvisle o tom, co je mu známo o skutku, který je v hlavním líčení projednáván, poté jsou kladeny dotazy. Právo klást dotazy svědkovi má i sám obžalovaný, své dotazy klade jako poslední.

Po skončení výslechu svědka, stejně jako po provedení jakéhokoli důkazu, má obžalovaný právo se k provedenému důkazu vyjádřit, a musí k tomu být tedy ze strany předsedy senátu dotázán.

Po skončení výslechu svědka předseda senátu svědka poučí o jeho právu na tzv. svědecké, tedy např. náhradu cestovních výdajů, ušlé mzdy či jiných nákladů spojených s výkonem svě-

decké povinnosti (v některých případech lze žádat i proplacení nocležného a stravného).

Případně soud na žádost svědkovi vystaví potvrzení pro zaměstnavatele o tom, že vykonával svou svědeckou povinnost.

Výslech znalce

Před výslechem musí být znalec poučen o významu znaleckého posudku pro trestní řízení a o následcích v případě křivé výpovědi nebo vědomě nepravdivého znaleckého posudku. Soud i strany mohou položit znalci doplňující otázky týkající se jeho odborných závěrů. Znění poučení je obdobné poučení svědků, znalec je však zvláště poučen o následcích podání nepravdivého znaleckého posudku, tzn. o jeho případné trestní odpovědnosti za přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku:² **„Pane/Paní ..... budete vyslechnut/-a v trestním řízení ve věci obžalovaného ..... jako znalec. Znalecký posudek má pro účely trestního řízení velký význam. Vaší povinností je uvést pravdu a nic nezamlčet. Stejně tak musíte podat pravdivý, úplný a nezkrácený znalecký posudek. Pokud byste toto nesplnil/-a, dopustil/-a byste se trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku, kdy za tento trestný čin hrozí až trest odnětí svobody. Dále máte povinnost bez odkladu oznámit skutečnosti, pro které jste vyloučen/-a nebo které Vám jinak brání, abyste byl/-a ve věci činný jako znalec. Rozumíte poučení?“**

Provádění dalších důkazů

Věcné a listinné důkazy se provádí tak, že se tzv. předkládají stranám k nahlédnutí. Protože jsou tyto důkazy součástí spisu, strany i soud již měly možnost se s nimi seznámit, pouze se tedy zkráceně konstatuje jejich obsah. Jen na výslovnou žádost státního zástupce nebo obhájce konkrétní listinu předseda senátu přečte, zpravidla se tak děje tehdy, považuje-li některá ze stran její obsah za natolik důležitý, aby zazněl v soudní síni. Příklad formulace: **„Předkládám stranám k nahlédnutí opis rejstříku trestů obžalovaného na čísle listu 10 a 11 spisu, dále...“**

Po provedení těchto důkazů se musí předseda senátu opět dotázat obžalovaného, zda se chce k některému z provedených důkazů vyjádřit – jak jsme již zmínili výše, jde o součást jeho práva na obhajobu.

Skončení dokazování

Před skončením dokazování v hlavním líčení se soud stran dotáže, zda mají návrhy na doplnění dokazování. Pokud některá ze stran navrhne provedení dalšího důkazu, například výslech dalšího svědka, jehož výpověď by mohla přinést nové skutečnosti, soud zváží, zda je provedení navrhovaného důkazu nezbytné. V takovém případě hlavní líčení odročí, jinak návrh strany zamítne, své rozhodnutí stručně ústně odůvodní a prohlásí provedené dokazování za skončené.

Rozhodnout o doplnění dokazování může předseda senátu i po vyslechnutí závěrečných řečí, pokud dojde k závěru, že je třeba některou okolnost ještě objasnit.

Jestliže byly provedeny všechny důkazy, které strany navrhly, popř. netrvají na jejich provedení nebo jejich provedení nebylo soudem připuštěno, předseda senátu prohlásí dokazování za skončené.

4. Závěrečné návrhy

Po skončení dokazování vyzve předseda senátu strany, aby přednesly své závěrečné řeči.

Závěrečné řeči

Přednes závěrečných řečí má zákonem stanovené pořadí. Jako první přednáší svou závěrečnou řeč státní zástupce, poté může promluvit poškozený (je-li u hlavního líčení přítomen), následně obhájce obžalovaného a případně obžalovaný. Podstatou závěrečné řeči je shrnout a zhodnotit průběh a výsledky hlavního líčení. Státní zástupce se ve své závěrečné řeči vyjádří k vině obžalovaného a k důkazům, které jeho vinu prokazují. Dále uvede, jaké skutečnosti se podařilo prokázat a prostřednictvím jakých důkazů. Rovněž se vyjádří k právní kvalifikaci jednání obžalovaného. Nakonec státní zástupce navrhne druh a výši trestu, který následně odůvodní.

Závěrečná řeč obhájce reaguje určitým způsobem na závěrečnou řeč státního zástupce, obhájce zdůrazňuje ve své závěrečné řeči vše, co obžalovanému prospívá (např. zdůrazní motiv jednání obžalovaného, jeho chování po činu, snahu o nápravu škody, jeho čistý trestní rejstřík a doposud řádný život atd.)

Závěrečné řeči může předseda senátu přerušit jen tehdy, pokud vybočují z rámce projednávané věci.

Po závěrečné řeči obhájce nebo obžalovaného se může ujmout znovu slova státní zástupce, považuje-li za nutné reagovat na závěrečnou řeč obhajoby. Jde o tzv. repliku. Avšak smí promluvit jen tehdy, pokud mu k tomu předseda senátu udělí

2. Podle § 346 trestního zákoníku.

slovo. Záleží tedy pouze na úvaze soudu, zda slovo státnímu zástupci udělí či nikoli. Pokud však předseda senátu umožnil státnímu zástupci znovu promluvit, je povinen umožnit obhájci, případně obžalovanému znovu reagovat. Obhájce či sám obžalovaný má právo promluvit vždy poslední.

Strany nemusí závěrečnou řeč pronést, pokud nechtějí, byť je to spíš neobvyklé.

Právo posledního slova

Po skončení závěrečných řečí a před tím, než se senát odebere k poradě, soud udělí obžalovanému právo posledního slova. Tehdy obžalovaný může (ale nemusí) sdělit soudu cokoli, co považuje za důležité a před soudem dosud nezaznělo. Během tohoto projevu nesmí být obžalovanému nikým kladeny otázky.

5. Rozhodnutí

Soud může rozhodnout jen o skutku popsaném v obžalobě. Trestněprávní kvalifikací skutku v obžalobě však soud vázán není a může posoudit jednání obžalovaného jako jiný trestný čin.

Při svém rozhodování může soud přihlížet jen ke skutečnostem, které byly probrány v hlavním líčení, a opírat se jen o ty důkazy, které byly předloženy a provedeny některou ze stran, případně soudem.

Porada senátu

Poté, co soud vyslechl závěrečné řeči, se hlavní líčení přeruší za účelem porady senátu. V soudní síni smí zůstat pouze členové senátu a zapisovatelka. O obsahu porady a hlasování se zachovává mlčenlivost, soud navenek vždy rozhoduje jednomyslně.³

Nejdříve se hlasuje o vině, následně o výši trestu. Při hlasování rozhoduje většina. Každý člen senátu musí hlasovat, jediné hlasování o trestu se může zdržet ten člen, který hlasoval pro zproštění obžaloby, jeho hlas se pak přičítá k hlasu pro obžalovaného nejpříznivějšímu.

Přisedící hlasují před předsedou senátu, věkem mladší přisedící před starším.

Jestliže shledá soud obžalovaného vinným, musí rozhodnout o výši trestu. Při ukládání trestu se soud řídí zejména povahou a závažností trestného činu, způsobem jeho provedení, jeho

následky, způsobem, jakým byl trestný čin spáchán. Stejně tak přihledne k osobě pachatele, k míře jeho zavinění, pohnutce, motivaci, se kterou byl čin spáchán, k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem stejně jako k době, která uplynula od spáchání činu i délce trestního řízení.

Při ukládání trestu má soud na výběr z dvanácti trestů, případně může též upustit od potrestání. Odsouzenému nemusí být vždy uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, resp. trest odnětí svobody podmíněně odložený na zkušební dobu, ale i některý z tzv. alternativních trestů, mezi které patří typicky obecně prospěšné práce nebo domácí vězení. Dalšími tresty jsou:

- » Zákaz činnosti,
- » zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce,
- » zákaz pobytu,
- » peněžitý trest,
- » trest propadnutí majetku,
- » propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty,
- » vyhoštění,
- » ztráta vojenské hodnosti,
- » ztráta čestných titulů a vyznamenání.

Lze uložit i více trestů vedle sebe, pokud to odůvodňuje povaha a závažnost trestného činu. V současné době je kladen nejen důraz na potrestání pachatele, ale především na jeho nápravu a převýchovu. Proto platí, že by v první řadě měly být ukládány tresty nespojené s nepodmíněným trestem odnětí svobody, ten má být uložen až tehdy, kdy mírnější tresty podle soudu nebudou stačit k nápravě odsouzeného.

Vedle trestu, případně na místo trestu (např. je-li pachatelem osoba nepříčetná a tedy trestně neodpovědná) lze uložit i takzvaná ochranná opatření: ochranné léčení, zabezpečovací detenci, ochrannou výchovu (je-li odsouzený mladistvý) a zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty (např. nástroje použitého ke spáchání trestného činu nebo výnosy z něj). Na rozdíl od trestu není účelem ochranného opatření primárně pachatele potrestat, nýbrž má léčebný, terapeutický, resp. ochranný účel.

Vynesení rozsudku

Rozsudek musí být vynesen vždy veřejně, a to i v případě, že byla veřejnost z hlavního líčení vyloučena. Přítomní vyslechnou rozhodnutí o vině a případném trestu vstojí. Soud přítomné vyzve: „**Prosím povstaňte a vyslechněte rozsudek jménem republiky.**“⁴

3. Zápis o hlasování se uchovává v zapečetěné obálce, která je součástí spisu.

4. Rozsudky pro inspiraci najdete v deskách b0.

Po vynesení rozsudku následuje jeho stručné ústní odůvodnění. Před odůvodněním rozhodnutí vyzve předseda senátu přítomné, aby se posadili (ve skutečnosti může trvat i déle než hodinu).

Soud musí vysvětlit, jaké skutečnosti považuje za prokázané a na základě jakých důkazů, dále jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si důkazy vzájemně odporují. Současně musí být z odůvodnění rozhodnutí jasné, jak se soud vypořádal s obhajobou obviněného, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů. Soud musí odůvodnit každý svůj výrok, nejenom výrok o vině, ale též o trestu, kdy soud vysvětluje, proč udělil obžalovanému trest v dané výši, případně další své výroky, např. o náhradě škody atd.

Rozhodnutí soudu musí obsahovat i poučení o opravném prostředku.

Opravný prostředek

V případě rozsudku je opravným prostředkem odvolání. Po vynesení rozsudku a jeho odůvodnění předseda senátu zjišťuje, zda strany podají odvolání. Odvolání je možné podat přímo do protokolu po vynesení rozsudku, nebo se práva na odvolání vzdát. Taktéž je možné ponechat si lhůtu pro podání odvolání a zvážit tento krok. Pokud se obžalovaný vzdá práva na odvolání, dotazuje se předseda senátu, zda se vzdává práva odvolání i za osoby oprávněné, tj. nejbližší příbuzné, kteří disponují samostatnými obhajovacími právy a taktéž mohou ve prospěch obžalovaného podat odvolání, neučiní-li tak sám.

Odvolání je možné podat nejpozději do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje soud druhého stupně, zpravidla tedy krajský soud. Ve věcech, v nichž rozhodoval krajský soud jako soud prvního stupně, bude odvolacím soudem vrchní soud. Opravný prostředek se doručuje odvolacímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně.

POUČENÍ PRO OSOBY VSTUPUJÍCÍ DO SOUDNÍ JEDNACÍ SÍNĚ

Při vstupu do jednacích síní a během celého pobytu v ní musí být pokrývka hlavy sejmuta. Z této povinnosti platí výjimka jen pro příslušníky ozbrojených sborů, kteří jsou při projednávání věci ve službě, a dále pro ženy v případech, kde to pravidla společenského chování připouští.

Během celého jednání přítomní sedí na svých místech. Klást otázky a vyjadřovat se je možno jen se souhlasem předsedy senátu (samosoudce). K senátu (samosoudci) se mluví jen ve stoje, a to i při sebekratším projevu. Slovní projevy musí být hlasité a srozumitelné.

Výrok rozsudku vyslechnou všichni přítomní k výzvě předsedy senátu (samosoudce) ve stoje.

Soudní osoby i ostatní přítomné osoby se vzájemně oslovují „pane – paní slečno“ s připojením funkce či procesního postavení, ve kterém oslovený při jednání vystupuje (např. "pane předsedo, pane přísedící, pane obhájce, pane doktore, paní státní zástupkyně, pane znalce, pane svědku apod.).

Pouze osoby mladší patnácti roků lze oslovit, jeví-li se to účelným pro překonání jejich ostychu, jen osobním jménem.

Postup soudního jednání ani jeho důstojnost nesmí být žádným způsobem rušeny. Zejména není dovoleno v jednacích síních mluvit bez souhlasu předsedy senátu (samosoudce), dále jíst, pít (pokud vnášení a požívání nealkoholických nápojů ze zdravotních důvodů nepovolil předseda senátu či samosoudce) nebo kouřit, a to ani v přestávce.

Jednání řídí předseda senátu (samosoudce), jehož pokynů se musí všichni přítomní podříditi.

Předseda senátu (samosoudce) rozhoduje též o tom, zda je možno v průběhu soudního jednání pořizovat obrazové záznamy nebo uskutečňovat obrazové nebo zvukové přenosy z jednacích síní. S vědomím předsedy senátu nebo samosoudce lze pořizovat zvukové záznamy. Jestliže by však způsob jejich provádění mohl narušit průběh jednání, může předseda senátu nebo samosoudce jejich pořizování zakázat. Do jednacích síní není dovoleno vstupovat se zbraní nebo s jinými předměty, které jsou způsobilé ohrozit život nebo zdraví anebo pořádek, výjimka platí jen pro příslušníky ozbrojených sborů, kteří jsou při projednávání věci ve službě.

Právní zástupce / obhájce

Případ:

Právního zástupce / obhájce
v simulovaném soudu hraje:

-
- » Tvým úkolem je co nejlépe zastupovat svého klienta u soudu (žalovaného či žalujícího v civilním řízení, nebo obžalovaného v řízení trestním).
  - » Dobře si připrav argumenty ve prospěch svého klienta, u soudu buď aktivní, protože co nezazní u soudu, to soud nemůže ve svém rozhodování zohlednit.
  - » Své argumenty můžeš podpořit citacemi konkrétních právních ustanovení, o které svá tvrzení opíráš.
  - » Můžeš poukazovat na okolnosti a důkazy, které pomáhají tvému klientovi, i na ty, které znevěrohodňují druhou stranu.
  - » Při všem, co děláš, se musíš řídit platnými zákony, jinak můžeš vystavit nebezpečí postihu sám/-a sebe.
  - » V soudní síni zaujmi správné místo: žalobce a jeho zástupce sedí napravo z pohledu soudce, žalovaný / obžalovaný a jejich zástupci sedí nalevo z pohledu soudce.

Státní zástupce

Případ:

Státního zástupce v simulovaném soudu hraje:

-
- » Tvým úkolem je předem si pečlivě připravit obžalobu (obsahuje označení státního zástupce a obviněného, označení skutku, pro který je obviněný stíhán, uvádí, jaký trestný čin obžaloba v tomto skutku spatřuje, a uvádí důkazy, o které se opírá). Vzor obžaloby najdeš na internetu nebo použij vzor, který dostaneš.
  - » Na začátku soudního řízení přečti či převyprávěj obžalobu, tj. koho, proč a z čeho obžalováváš.
  - » Svou obžalobu musíš dokázat, tj. přesvědčit soud o tom, že se věci staly tak, jak tvrdíš.
  - » Dobře si připrav argumenty, u soudu buď aktivní, protože co nezazní u soudu, to soud nemůže ve svém rozhodování zohlednit.
  - » Své argumenty můžeš podpořit citacemi konkrétních právních ustanovení, o které svá tvrzení opíráš.
  - » Můžeš poukazovat i na okolnosti a důkazy, které znevěrohodňují tvrzení protistrany.
  - » Při všem, co děláš, se musíš řídit platnými zákony, jinak můžeš vystavit nebezpečí postihu sám/-a sebe.
  - » V soudní síni sedíš napravo z pohledu soudce.

Soudce

Případ:

Soudce v simulovaném soudu hraje:

-
- » Tvým úkolem je zahájit a řídit jednání soudu, viz textový návod podle typu případu: „Ústní jednání v civilním řízení krok za krokem“ nebo „Hlavní líčení v trestním řízení krok za krokem“.
  - » Jednání musíš řídit tak, aby soud proběhl v náležitě vážnosti a měl autoritu. Neboj si zjednat respekt, požádat o klid, napomenout, případně udělit pomyslnou pořádkovou pokutu (až do výšky 50 000 Kč).
  - » Pokud je soudců víc, domluvte se, jak budete spolupracovat, vaše role je klíčová pro celé soudní jednání.
  - » Při všem, co děláš, se musíš řídit platnými zákony, jinak můžeš vystavit nebezpečí postihu sám/-a sebe.
  - » Na závěr musíš vynést rozsudek. Použij k tomu připravené vzory rozsudků, do kterých během závěrečné porady soudu vyplníš realie konkrétního případu a své rozhodnutí.
  - » V soudní síni budeš sedět uprostřed v čele proti publiku.

Znalec

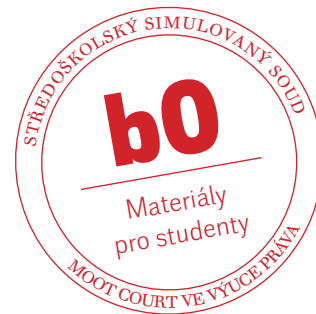
Případ:

Znalce v simulovaném soudu hraje:

-
- » **Tvým úkolem je vyhotovit znalecký posudek. Buď dostaneš jeho vzor nebo si ho dohledej na internetu.**
  - » **U soudu budeš vyslýchán/-a stran svého posudku.**
  - » **Nejde o to posudek přečíst, ale odpovědět na otázky soudců i ostatních. Připrav si tedy shrnutí posudku a buď připraven/-a odpovědět na doplňující otázky.**
  - » **U soudu musíš mluvit pravdu a řídit se zákonem, jinak můžeš vystavit nebezpečí postihu sám/-a sebe.**
  - » **Pokud něčemu během soudního řízení nebudeš rozumět, zeptej se soudce.**

3 T 965/2014 - Martin Bodnár

8 : 00	Zahájení hlavního líčení Přednesení obžaloby
8 : 05	Výslech obžalovaného Martina Bodnára
8 : 15	Výslech znalce – MUDr. Renata Koutná
8 : 20	Výslech svědka – pprap. Tomáš Hebký
8 : 25	Výslech svědka – pprap. Petr Holík
8 : 30	Výslech svědka – Karel Klos
8 : 35	Výslech svědka – Erik Vlach
8 : 40	Výslech svědka – Kamil Kocourek
8 : 45	Další důkazní návrhy, případně skončení dokazování
8 : 45 – 9 : 00	Závěrečná řeč státního zástupce Závěrečná řeč obhájce Závěrečná řeč obžalovaného Právo posledního slova obžalovaného
9 : 00 – 9 : 15	Přerušování hlavního líčení (porada senátu)
9 : 15 – 9 : 20	Vyhlášení rozsudku
9 : 20 – 9 : 30	Stručné odůvodnění rozhodnutí Poučení stran o možnosti opravného prostředku
9 : 30	Skončení hlavního líčení

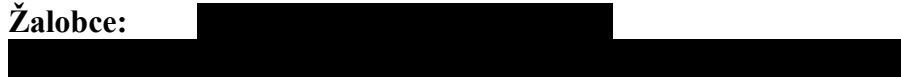
JUDr. KLÁRA KOŘÍNKOVÁ, Ph.D.
advokátní kancelář

Obvodní soud pro Prahu 6
ul. 28. pluku 1533/29b
100 83 Praha 6

Naše značka: 22028

Žalobce:

Pr. zast.: JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D.,
advokátkou se sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00 Praha 2

Žalovaná: **České aerolinie a.s.**
sídlem Jana Kašpara 1069/1, 160 08 Praha 6
IČO: 45795908

- **Žaloba o zaplacení 6.884,-Kč s přísl.**

D v o j m o

Soudní poplatek ve výši 1.000,-Kč uhrazen kolkovými známkami.

Přílohy:

- *osvědčení o DPH*
- *kopie plné moci*
- *elektronická letenka*
- *foto večere*
- *foto s upozorněním „voda není pitná“*
- *dopis žalobce ze dne 2.12.2013*
- *formulář EU pro stížnosti*
- *dopis žalované ze dne 16.12.2013*

Dne 4.10.20103 se měl uskutečnit let č. OK917 s plánovaným odletem z Kyjeva v 15:10 hod a plánovaným časem příletu do Prahy v 16:20 hod. Tento let byl měl být uskutečněn žalovanou, u níž si žalobce zakoupil na tento let letenku.

Důkaz:

- elektronická letenka

Letadlo se po vzletu vrátilo zhruba po 30 minutách do Kyjeva kvůli technické závadě, tj. prasklému oknu v kabině pilota. Na letišti v Kyjevě nastal chaos, když zástupce žalované žalobci (a ostatním cestujícím, pozn. žalobce) oznámil, aby se přemístili k Informacím. Na Informacích byl žalobce požádán, aby vyčkal zástupce žalované, nicméně zástupce žalované nedorazil. Žalobce se proto přemístil ke kanceláři žalované, kde její zástupce zajistil žalobci náhradní let. To trvalo 4 hodiny.

Žalobci byl zajištěn náhradní let prostřednictvím letecké společnosti Lufthansa do Prahy s přestupem v Mnichově dne 5.10.2013. Odlet z Kyjeva do Mnichova byl stanoven na 17:15 hod (let č. LH 2545), odlet z Mnichova do Prahy byl stanoven na 19:25 hod (let č. LH 1696). Žalobci bylo zajištěno ubytování v letištním hotelu v Kyjevě. Na pokoji žalobce se netopilo, netekla pitná voda a k večeři mu bylo nabídnuto jídlo nevábného vzhledu a chuti. Žalobce neobdržel písemné oznámení s informacemi týkající se nároku na náhradu škody a rovněž nedostal od žalované kontakt na příslušný vnitrostátní subjekt, u něhož by nárok na náhradu škody mohl uplatnit. Žalobce fakticky přiletěl do Prahy o 30 hodin později oproti plánovanému času.

Důkaz:

- foto večeře

- foto s upozorněním „voda není pitná“

II.

Základem práv cestujících v letecké dopravě je Úmluva o sjednocení některých pravidel v mezinárodní letecké přepravě z roku 1999, známá jako Montrealská úmluva, která má odraz v úpravě evropské, resp. v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 (dále jen „nařízení č. 261/2004“), kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů.

Z judikatury Evropského soudního dvora (srov. C-83/10 Aurora Sousa Rodríguez a další v. Air France SA) vyplývá, že pojem „letový řád“ označuje trasu, kterou má letadlo uskutečnit z letiště odletu na letiště příletu podle stanoveného časového plánu. Aby mohl být let považován za uskutečněný, nestačí, aby letadlo vzletlo v souladu se stanoveným letovým řádem, ale je rovněž třeba, aby dosáhlo svého místa určení, tak jak je uvedeno ve zmíněném letovém řádu. V důsledku okolností, že byl zajištěn vzlet, ale letadlo se následně vrátilo na letiště odletu, aniž dosáhlo

místa určení uvedeného v letovém řádu, přitom nelze mít za to, že by se let, tak jak byl původně plánován, uskutečnil. V tomto ohledu pak musí být pojem zrušení letu vykládán tak, že se nevztahuje výlučně na případ, v němž dotčené letadlo vůbec nevzlétne, ale zahrnuje rovněž případ, v němž toto letadlo vzlétlo, ale bylo ať už z jakéhokoli důvodu následně nuceno vrátit se na letiště odletu a cestující z uvedeného letadla byli převedeni na jiné lety.

V případě zrušení letu je cestujícímu nabídnuta provozujícím leteckým dopravcem pomoc spočívající v zajištění letu na cílové místo určení. Žalobci mělo být zdarma nabídnuto ubytování v hotelu a přeprava mezi letištěm a místem ubytování.

Odepře-li provozující letecký dopravce nástup na palubu nebo zruší-li let, předá každému postiženému cestujícímu pisemné oznámení, které v souladu s tímto nařízením stanoví pravidla pro náhradu škody a pomoc. Toto oznámení předá rovněž každému cestujícímu postiženému alespoň dvouhodinovým zpožděním. Cestující rovněž dostane v písemné podobě údaje o kontaktu na příslušný vnitrostátní subjekt.

Dle čl. 5 odst. 4 nařízení č. 261/2004 spočívá důkazní břemeno týkající se otázek, zda a kdy byl cestující informován o zrušení letu, na žalované.

V konkrétním případě nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 5 odst. 3, dle něhož by se mohla žalovaná zprostit své odpovědnosti poukazem na mimořádné okolnosti, které byly příčinou zrušeného letu a kterým žalovaná nemohla zabránit, i když byla všechna přiměřená opatření přijata.

Evropský soudní dvůr se rovněž ve svých rozhodnutích vyjádřil k pojmu mimořádné okolnosti (srov. např. C-549/07 Friederike Wallentin-Hermann v. Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA). Vyšší četnost technických závad u leteckého dopravce není sama o sobě skutečností takové povahy, aby umožnila konstatovat, že nastaly nebo nenastaly „mimořádné okolnosti“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004. Skutečnost, že letecký dopravce dodržel minimální pravidla údržby letadla, sama o sobě nepostačuje k prokázání, že daný dopravce přijal „všechna přiměřená opatření“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004, a tudíž k tomu, aby byl uvedený dopravce osvobozen od povinnosti náhrady škody.

III.

Žalobce zaslal žalované předžalobní upomínku, v němž uplatnil nárok na náhradu škody ve výši 250EUR jako kompenzaci za zrušený let, a to dopisem ze dne 2.12.2013. Žalovaná svoji odpovědnost odmítla s odůvodněním, že došlo k prasknutí jednoho ze skel letounu. Žalovaná považuje tuto skutečnost za neočekávaný nedostatek letové bezpečnosti, který má být údajně dle demonstrativního výčtu důvodů kvalifikovaných jako mimořádné okolnosti čl. 14 nařízení č. 261/2004 liberačním důvodem pro zproštění své odpovědnosti.

Důkaz:

- dopis žalobce ze dne 2.12.2013

- formulář EU pro stížnosti
- dopis žalované ze dne 16.12.2013

Předně je nutno říci, že citovaný čl. 14 považuje za mimořádnou okolnost neočekávaný nedostatek letové bezpečnosti, který je ESD ve svých rozhodnutích konstantně vykládán následovně:

Ačkoli zákonodárce Společenství uvedl v daném výčtu „neočekávané nedostatky letové bezpečnosti“ a ačkoli technická závada na letadle může být takovým nedostatkem, nic to nemění na tom, že okolnosti takové události lze kvalifikovat jako „mimořádné“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004 pouze tehdy, pokud se vztahují k události, která, stejně jako události vyjmenované ve čtrnáctém bodě odůvodnění uvedeného nařízení, není vlastní běžnému výkonu činnosti dotčeného leteckého dopravce a z důvodu své povahy či původu se vymyká jeho účinné kontrole.

Přitom s ohledem na zvláštní podmínky, za kterých probíhá letecká doprava, a na stupeň technologické komplexnosti letadel je třeba konstatovat, že letečtí dopravci jsou při výkonu své činnosti běžně vystavováni různým technickým závadám, které se při provozu letadel nevyhnutelně objevují. Ostatně právě za účelem vyhnout se takovým závadám a předejít poruchám ohrožujícím letovou bezpečnost jsou letadla podrobována obzvláště přísným pravidelným kontrolám, které jsou součástí běžných podmínek provozování podniků letecké dopravy. Oprava technické závady způsobené nedostatkem údržby letadla tedy musí být považována za vlastní běžnému výkonu činnosti leteckého dopravce.

Nelze však vyloučit, že technické závady patří mezi uvedené mimořádné okolnosti, pokud vyplývají z událostí, které nejsou vlastní běžnému výkonu činnosti dotčeného leteckého dopravce a vymykají se jeho účinné kontrole. Tak je tomu například v situaci, kdy konstruktér letadel, která tvoří flotilu dotčeného leteckého dopravce, nebo příslušný orgán odhalí, že daná letadla, ačkoliv jsou již v provozu, mají skrytou výrobní vadu ohrožující letovou bezpečnost. Stejně je tak tomu v případě škod na letadlech způsobených akty sabotáže či terorismu.

Přísluší tedy předkládajícímu soudu, aby ověřil, zda technické závady, které uplatňuje letecký dopravce ve věci v původním řízení, byly způsobeny událostmi, které nejsou vlastní běžnému výkonu činnosti dotčeného leteckého dopravce a vymykají se jeho účinné kontrole.

Skutečnost, že letecký dopravce dodržel minimální pravidla údržby letadla, sama o sobě nepostačuje k prokázání, že daný dopravce přijal „všechna přiměřená opatření“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004, a tudíž k tomu, aby byl uvedený dopravce osvobozen od povinnosti náhrady škody stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení.¹

---

¹ C-549/07 Friederike Wallentin-Hermann v. Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA

IV.

Z výše uvedeného je zřejmé, že technické závady, vč. prasklého okna je nutno přičítat k tíži letecké společnosti. Je zřejmé, že vzniklou technickou poruchu nelze podřadit pod pojem mimořádné okolnosti ve smyslu nařízení č. 261/2004, neboť tyto se vztahují na události jako jsou teroristické útoky, sabotáže, stávky, výbuch sopky, srážka letadla s ptákem či skutečnosti mající původ v politické nestabilitě, ve válce atd.

V.

S ohledem na to, že žalovaná odmítla svou odpovědnost, nezbývá žalobci než se obrátit se svým nárokem na zdejší soud.

Právo na náhradu škody přísluší každému cestujícímu ve výši 250 EUR u všech letů v EU o délce nejvýše 1500 kilometrů.

Žalobce požaduje dle nařízení č. 261/2004 z titulu náhrady škody částku ve výši 250EUR. Ke dni podání žaloby činí kurz České národní banky 1EUR=27,535CZK. Žalobce požaduje náhradu škody ve výši 6.884,-Kč.

Žalobce navrhuje, aby shora uvedené soud vydal následující

u s n e s e n í :

Žalovaná je povinna se ve lhůtě 30 dnů písemně vyjádřit ve věci samé k žalobě, která jí byla doručena.

Ve vyjádření je žalovaná povinna uvést, zda nárok uplatněný v žalobě uznává, popřípadě zda nárok uznává jen zčásti nebo co do základu. Uzná-li nárok, rozhodne soud na tomto základě o věci samé (o její části nebo o jejím základu) rozsudkem pro uznání) § 153a odst. 1 o.s.ř.).

Jestliže žalovaná nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, je povinna ve vyjádření vylíčit rozhodující skutečnosti o věci samé, na nichž staví svoji obranu proti žalobě, a označit důkazy k prokázání svých tvrzení. K vyjádření musí připojit listiny, na něž se ve svém vyjádření dovolává.

S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby nadepsaný soud vydal tento

r o z s u d e k :

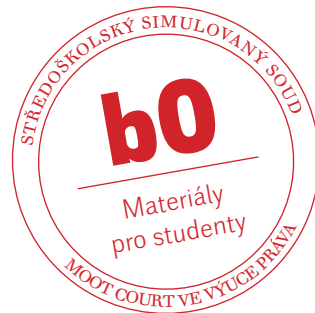
- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 6.884,-Kč s 8,05% úrokem z prodlení ode dne podání žaloby do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náhradu nákladů řízení k rukám právní zástupkyně JUDr. Kláry Kořínkové, Ph.D., a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

V Praze dne 16. prosince 2013

7.2.8 Obžaloba – formulář⁶⁷

Okresní (Obvodní) státní zastupitelství v .....
2 Zk 247/2010 (spisová značka)
Okresnímu (Obvodnímu) soudu v .....

Obžaloba

Státní zástupce Okresního (Obvodního) státního zastupitelství v ..... podává obžalobu na

.....,
narozeného dne .....,
povoláním,.....,
bytem .....

že (popis skutku)

tedy (právní věta dle TZ) :

čímž spáchal

trestný čin ..... (název a § dle TZ)

Odůvodnění :

(skutečnosti, které nasvědčují tomu, že došlo k trestnému činu a že jej spáchal obžalovaný):

Navrhuji při hlavním líčení provést důkaz :

- 1.
- 2.
- 3.

V ..... dne

Podpis státního zástupce

⁶⁷ Zdroj: Lenka Pošíková.

č. j. ....¹

ROZSUDEK²

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní (Obvodní) soud v ..... rozhodl samosoudcem / v senátu složeném z předsedy senátu..... a soudci....., v hlavním líčení konaném dne ..... v .....³

takto :

Obžalovaný⁴

.....,

narozený dne ..... v ....., povoláním....., trvale bytem .....

¹ Číslo jednací se skládá ze spisové značky soudu a čísla za pomlčkou, které se označuje číslo listu (tj. strany) ve spise, na kterém je rozsudek obsažen. Policejní orgán, státní zastupitelství i soudy používají odlišné spisové značky.

² Článek 40 odst. 1 Listiny základních práv a svobod stanoví, že o vině a trestu může rozhodnout pouze soud. Rozhodnutí soudu označujeme jako rozsudek, vedle toho může soud rozhodovat také tzv. usnesením. Rozhodnutí ve formě usnesení se zpravidla používá pro rozhodnutí menší důležitosti, např. pro rozhodnutí o přiznání svědečného, znalečném atd. Rozhodnutí Ústavního soudu ČR se nazývají nálezy.

³ Rozsudek musí po úvodních slovech „*Jménem republiky*“ obsahovat označení soudu, o jehož rozhodnutí jde, jména i příjmení soudců, kteří se na rozhodnutí podíleli, den a místo vyhlášení rozsudku

⁴ Obžalovaný, kterého se rozhodnutí soudu týká, musí být v rozsudku přesně specifikován, uvede se zejména jméno a příjmení obžalovaného, datum a místo jeho narození, včetně národnosti, pokud je obviněný jiné národnosti než české. Dále je třeba uvést povolání, kterým se obžalovaný živí, příp. uvést, že se jedná o starobního/invalidního důchodce, osobu bez zaměstnání, toho času na rodičovské dovolené apod. Dále se k osobě obžalovaného uvádí údaj o jeho trvalém pobytu, případně místo jeho současného pobytu, je-li odlišné, a to formulací „*toho času bytem*“, pokud je obviněný v době rozhodnutí soudu ve výkonu trestu odnětí svobody, uvede se i tato skutečnost.

u z n á v á s e v i n n ý m,

že

(popis skutku)

Popis skutku je slovním popsáním děje, jednání, kterým se obžalovaný dopustil trestného činu, případně více trestných činů. Popis děje musí být výstižný, jasně formulovaný a logicky uspořádaný. Popis skutku se může v určitých směrech odchylovat od formulace skutku, tak jak byl popsán v obžalobě, neboť na základě dokazování v hlavním líčení může dojít k upřesnění určitých skutečností, např. upřesnění doby a místa spáchání trestného činu, výše způsobené škody apod. Soud však může rozhodnout pouze o skutku, pro který byla podána obžaloba, jde o základní zásadu trestního řízení nazývanou zásada obžalovací, tzn., pokud by určitý skutek, resp. dílčí útok, nebyl v obžalobě uveden a vyšel najevo až v průběhu hlavního líčení, nemůže o něm soud rozhodnout na podkladě téže obžaloby.

tedy :

(právní věta)

Právní věta je vyjádřením skutku v právních pojmech a institutech tak, jak je uvedeno v příslušném ustanovení zákona k danému trestnému činu. Jde v podstatě o převedení popisu skutku do jemu odpovídající právní formulace konkrétního trestného činu.

Jak jsme si uvedli výše, soud může rozhodnout pouze o skutku uvedeném v obžalobě, není však vázán právní kvalifikací uvedenou v obžalobě. Soud tedy může spatřovat ve skutku jiný trestný čin než obžaloba (např. usoudí, že obžalovaný neměl v úmyslu poškozeného úmyslu usmrtit, ale pouze mu způsobit újmu na zdraví, na místo trestného činu vraždy dle § 140 trestního zákoníku kvalifikuje skutek jako těžké ublížení na zdraví s následkem smrti dle § 145 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku).

č í m ž s p á c h a l

.....
(Uvede se název trestného činu včetně čísla paragrafu, odstavce, příp. písmene a rozliší se, zda se jedná o přečin/ zločin či zvlášť závažný zločin (viz § 14 trestního zákoníku).

např. přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

zvlášť závažný zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

k.....

Odsuzující rozsudek musí obsahovat výrok o trestu s uvedením zákonných ustanovení, podle nichž byl trest vyměřen.

Odsouzenému se uloží některý z trestů vypočtených v trestním zákoníku: trest odnětí svobody, podmíněně odložený trest odnětí svobody, domácí vězení, obecně prospěšné práce, zákaz činnosti, zákaz vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, zákaz pobytu, zákaz činnosti, peněžitý trest, trest propadnutí majetku, propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, vyhoštění, ztráta vojenské hodnosti, ztráta čestných titulů a vyznamenání.

Lze uložit i více trestů vedle sebe, pokud to odůvodňuje povaha a závažnost trestného činu. Vedle trestu, případně na místo trestu (např. je-li pachatelem osoba nepřičetná a tedy trestně neodpovědná) lze uložit i takzvaná ochranná opatření: ochranné léčení, zabezpečovací detenci, ochrannou výchovu (je-li odsouzený mladistvý) a zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty (např. nástroje použité ke spáchání trestného činu nebo výnosy z něj). Na rozdíl od trestu účelem ochranného opatření primárně není pachatele potrestat, nýbrž má léčebný, terapeutický resp. ochranný účel. Ochranná opatření lze uložit i pachateli, který není trestně odpovědný, v případě zabránění věci nebo jiné majetkové hodnoty kterékoli osobě, pokud jde o věc ohrožující bezpečnost lidí nebo majetku, anebo hrozí nebezpečí, že bude užita k trestné činnosti. Stejně tak lze zabrat věc, která je výnosem z trestné činnosti, byť nikoli bezprostředním.

Ochranné léčení lze rozlišit na protialkoholní, protitoxikomanické, psychiatrické a sexuologické. Je vykonáváno buď v ambulantní formě, kdy odsouzený pravidelně dochází k lékaři nebo může být soudem nařízen výkon ústavní formou, kdy je odsouzený umístěn do ústavního zařízení, např. do psychiatrické léčebny.

Zabezpečovací detence je určena pro osoby extrémně nebezpečné, u nichž by uložení ochranného léčení nepostačovalo k dostatečné ochraně společnosti. Výkon probíhá v tzv. detenčních zařízeních. V současné době jsou tato zařízení v České republice dvě. Detenční zařízení jsou daleko přísněji střežena ve srovnání se zařízeními pro výkon ochranného léčení.

Pro ochranné léčení i zabezpečovací detenci je typické, že trvají, dokud neskončí jejich účel. Pokud tedy soud v rozsudku ukládá ochranné léčení nebo zabezpečovací detenci, nevymezuje, jak dlouho bude trvat. Avšak soud má povinnost v určitých lhůtách přezkoumat, zda stále existují důvody, pro které byla tato opatření uložena.

Ochrannou výchovu lze uložit pouze mladistvému pachateli, a to v situaci, kdy se vyskytl problém s jeho výchovou, např. z důvodu zanedbávání jeho dosavadní výchovy, nevhodného prostředí, ve kterém žije atp. Mladistvý pachatel je umístěn do tzv. výchovného zařízení, typicky do výchovného ústavu, kde může setrvat nejvýše do 18, popř. 19 let.

Byl-li uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, musí rozsudek obsahovat také výrok o způsobu výkonu tohoto trestu, tedy v jakém typu věznice (odstupňováno dle přísnosti režimu vězení: s dohledem, dozorem, ostrahou, zvýšenou ostrahou) se bude trest vykonávat.

Byl-li odsouzenému uložen trest odnětí svobody nepřevyšující 3 roky, lze jeho výkon podmíněně odložit. V takovém případě soud odloží výkon trestu odnětí svobody na zkušební dobu jeden rok až 5 let, současně může nad odsouzeným vyslovit dohled probačního úředníka, ke kterému odsouzený pravidelně dochází a mimo jiné dohlíží na to, že odsouzený vede řádný život, dodržuje omezení uložená soudem (např. snaží se uhradit způsobenou škodu, neužívá alkohol, drogy, nestýká se s určitými osobami nebo nezdržuje se na určitých místech...atd.). Odsouzený má povinnost informovat probačního úředníka o svém pobytu, zaměstnání, zdroji obživy atd.

Podmínky pro uložení jednotlivých trestů obsahuje trestní zákoník v § 55 a následujících trestního zákoníku.

O d ů v o d n ě n í :

„Dokazováním v hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti:“

následuje popis skutku, tak jak vyplynul z dokazování v hlavním líčení. Soud musí odůvodnit

- 1. otázku viny - ke kterým důkazům přihlédl a proč, které důkazy naopak soud nepřesvědčily a proč*
- 2. kvalifikaci trestného činu - proč si myslí, že jednání obžalovaného (skutek) je právě oním trestným činem*
- 3. druh a výše trestu - z hlediska závažnosti trestného činu a jeho společenské škodlivosti, může přihlédnout i k osobním, výdělkovým, majetkovým, zdravotním poměrům obžalovaného...*
- 4. další výroky pojaté do výrokové části rozsudku*

V odůvodnění soud stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy své závěry opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Při odůvodnění uloženého trestu uvede, jakými úvahami byl veden při ukládání trestu, jak posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následků, okolností, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatele, míry jeho zavinění a jeho pohnutky, záměru nebo cíle, jakož i polehčujících a přitěžujících okolností, doby, která uplynula od spáchání trestného činu, případné změny situace a délky trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu, při zvážení složitosti věci, postupu orgánů činných v trestním řízení, významu řízení pro pachatele a jeho chování, kterým přispěl k průtahům v řízení. Soud též uvede, jak přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k chování pachatele po činu, zejména k jeho případné snaze nahradit škodu či jiné škodlivé následky činu. Soud musí odůvodnit a vyjádřit se ke každému výroku, který vynesl, tedy jak k výroku o vině, tak k výroku o trestu, případně ochranném opatření, zařazení do určitého typu věznice, výroku o náhradě škody, byla – li odsouzenému uložena povinnost nahradit škodu.

Poučení :⁵ Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému (Městskému) soudu v..... prostřednictvím soudu zdejšího.

V ..... dne.....

.....
podpis soudce

---

⁵ Součástí rozsudku je i poučení o možnosti podat opravný prostředek. Opravným prostředkem proti rozsudku je odvolání. Lhůta pro podání odvolání je 8 dní. Lhůta pro podání odvolání počíná běžet až od okamžiku doručení opisu rozsudku. Rozsudek v písemné podobě musí být vyhotoven a předán k doručení nejpozději zpravidla do 5 pracovních dnů, pro složitost věci lze lhůtu prodloužit.

Strany se však po vynesení rozsudku a jeho odůvodnění mohou do protokolu vyjádřit, zda podávají opravný prostředek, nebo se tohoto práva vzdávají, popř. si ponechávají lhůtu pro podání odvolání. Pokud se strany vzdají práva na odvolání, může soudce se souhlasem stran vyhotovit tzv. zjednodušený rozsudek, neobsahující odůvodnění.

č. j. ....

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní (Obvodní) soud v ..... rozhodl samosoudcem / v senátu složeném z předsedy senátu..... a soudci....., v hlavním líčení konaném dne ..... v .....

takto :

Obžalovaný

.....,

narozený dne ..... v ....., povoláním....., trvale bytem .....

z p r o š ť u j e s e

podle § 226 písm. e) trestního řádu obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve ..... ze dne ....., sp. zn. ...., pro skutek který měl spáchat tím,

že

(popis skutku tak, jak byl popsán v obžalobě)

tedy :

(právní věta dle obžaloby)

č í m ž m ě l s p á c h a t

.....
(trestný čin, trestné činy, které ve skutku spatřovala obžaloba)

neboť

.....
(Uvede se důvod, pro který se obžalovaný obžaloby zprošťuje.)

Soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení

a) nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, (v hlavním líčení se vůbec nepodaří prokázat, že se žalovaný skutek udál, např. došlo k uvedení nepravdivých údajů při sjednávání úvěrové smlouvy)

b) v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, (provedenými důkazy dojde soud k závěru, že skutek popsany v obžalobě nenaplnuje znaky trestného činu, ale například přestupku nebo nejde o jednání žádným způsobem delikventní; např. je-li obžalovaný stíhán pro trestný čin ublížení na zdraví, může vyjít v hlavním líčení najevo, že újma způsobená poškozenému nebyla takové intenzity, aby ji bylo možno kvalifikovat jako trestný čin; v takovém případě soud postoupí věc správnímu orgánu s podezřením, že došlo ke spáchání přestupku)

c) nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný, (důkazy provedenými v hlavním líčení se státnímu zástupci nepodařilo prokázat, že skutek popsany v obžalobě spáchal obžalovaný, na tomto místě je třeba připomenout zásadu trestního práva *in dubio pro reo*, tedy v pochybnostech ve prospěch; v případě, že po provedení důkazů v hlavním líčení zůstanou o vině obžalovaného důvodného pochybnosti, musí být obžaloby soudem zproštěn)

d) obžalovaný není pro nepřičetnost trestně odpovědný, nebo (soud v hlavním líčení zjistil, že obžalovaný v době spáchání trestného činu trpěl duševní poruchou, pro kterou nemohl rozpoznat, že jeho jednání je protiprávní nebo toto své jednání ovládnout)

e) trestnost činu zanikla. (trestnost činu může zaniknout např. promlčením, tzn., že od doby spáchání trestného činu uplynula určitá doba; dále může trestnost činu zaniknout například účinnou lítostí u několika vybraných trestných činů, jedním z nich je trestný čin zanedbání povinné výživy dle § 196 trestního zákoníku.)

Poučení :Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku ke Krajskému (Městskému) soudu v..... prostřednictvím soudu zdejšího. ¹

---

¹Možnost podat odvolání je zachována obžalovanému i v případě vydání zprošťujícího rozsudku. Obžalovaný však může podat odvolání jen tehdy, pokud byl zproštěn z některého důvodu uvedeného v § 226, který je pro něho méně příznivý než jiný důvod tam uvedený, např. soud zprostil obžalovaného obžaloby z důvodu, že trestnost činu zanikla, obžalovaný však svým podaným odvoláním zamýšlí dosáhnout zprošťujícího výroku, z důvodu, že nebylo prokázáno, že skutek spáchal obžalovaný.